

ТЕОДОР ТРАЯНОВ
УМИРАЩИЯТ ЛЕБЕД

chitanka.info

В памет на Пейо Яворов

*Позна ли ти в черната лира,
с най-мрачните струни в света,
сърцето, що с песен умира
в студената длан на смъртта?
Ти чу ли умиращия лебед,
в черупката още ранен,
да пее за земния жребий
на всеки от майка роден!*

*Не стихвайте, думи прощални
на лебеда, в скръб ослепял,
не стихвай, припев погребален
на живата земна печал!
На времето в блена трагичен,
на отгласа в живия стон,
да зърне духът героичен
последния земен подслон!*

*Кой скитник, напускал земята,
по нея в любов не тъжи,
макар и гневът на съдбата,
през спомен дори да тежи!
Но има сърца, що не знаят
покой и по вечния път,
в тях мрачни стихии играят
и сънища с гръм се роят!*

*От тях ще узнаеш що значи
светец със безименен грях,
съдбата над тебе да плаче,*

да бягаш от себе си в страх,
да грееш с челото на Авел,
тъй светло дори и за враг,
а Бог да е скритом поставил
на Каина страшния знак!

Да каже самата вселена
що значи, в измъчен живот,
да дигнеш хоругва свещена
над пътя на своя народ,
и все нелюбим на небето,
да виждаш, за жъртва готов,
как всичко умира, което
погледне у твойта любов!

Не са ли туй думи на някой,
що в кърви е дните си чел,
и Бога, и майчино мляко
от свойта Голгота проквел?
О, думите нивга не мамят,
когато ги шепне смъртта,
когато сам вечная память
над себе си пееш в нощта!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.